

Tarih: 04-05-2018

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
اِنَّ الَّذِیْنَ قَالُوْا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوْا تَتَنَزَّلُ عَلَیْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اِلَّا
تَخَافُوْا وَلَا تَحْزَنُوْا وَاَبْشِرُوْا بِالْجَنَّةِ الَّتِیْ كُنْتُمْ تُوعَدُوْنَ
قَالَ رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ: دَعَا مَا یَرِیْبُكَ اِلٰی مَا لَا
یَرِیْبُكَ، فَاِنَّ الصَّدَقَ طُمَآئِنٌ، وَالْكَذِبَ رِیْبَةٌ

DOĞRULUK, GÜVEN VE SAMİMİYET

Ayet-i kerimde Allah (c.c): “**Rabbimiz Allah’tır deyip, sonra da doğrulukta devam edenlere gelince, onların üzerine melekler iner ve derler ki: Korkmayın, üzülmeyin, size vaad edilen cennetle sevinin**”¹ buyurarak iman edip doğruluk ve dürüstlükten ayrılmayanları över ve onları yüce makamların beklediğini müjdeler. Peygamber (s.a.v) de “**Sana kuşku veren şeyi bırak, şüphe ve kuşku vermeyen şeyi al! Doğruluk, gönül rahatlığı, yalansa kuşkudur**”² buyurarak doğruluğun önemini vurgulamıştır.

Aziz Kardeşlerim!

Sakafî kabilesinden Süfyan b. Abdullah Hz. Peygamber’e “Ey Allah’ın Resulü, İslamiyet hakkında bana bir öğüt veriniz ki, sizden sonra artık kimseden bir şey sormaya ihtiyacım kalmasın” diye sorduğunda Hz. Peygamber: “**Allah’a inandım de, sonra da dosdoğru ol!**”³ buyurmuştur. Doğruluk, İslam ahlak anlayışında imandan sonra gelen en önemli erdemdir. Allah’ın emrine ve koyduğu kurallara uygun bir yol izlemektir, insanların haklarına riayet etmektir. Sağlıklı toplum yapısı da doğrulukla mümkündür. Doğruluk, fertler arasında karşılıklı güveni, toplumda huzuru temin eden en önemli manevi değerlerdendir.

Muhterem Müminler!

Doğruluktan maksat; imanda, amelde, söz söylemede, söz vermede, yaşantıda, iş hayatında, aile hayatında doğru olmaktır. Dürüstlük, hayatın manasını anlamaya yardımcı olan ahlâkî bir fazilettir; olgun, vakarlı ve güvenilir bir şahsiyetin vazgeçilmez vasfıdır. Dürüstlük, kişiyi toplum içinde itibarlı, kendi içinde tutarlı ve mutlu kılar. Nitekim Allah Teâlâ: “**Emrolunduğun gibi dosdoğru ol!**”⁴ buyuruyor. Hz. Peygamber de (sav): “**Müslüman, elinden ve dilinden diğer Müslümanların emin olduğu, zarar görmediği kimsedir.**”⁵ “Şüphesiz Allah,

sizin suretlerinize ve mallarınıza değil, kalplerinize ve amellerinize (davranışlarınıza) bakar”⁶ buyurmuştur.

Muhterem Müslümanlar!

Dürüstlük alışverişte doğrudan ayrılmamak, yalan söylememek, sözünde durmak, disiplinli olmakla kazanılan bir erdemdir. Dürüstlüğü başarabilmek mutluluk ve iç huzurunu sağlayacaktır. Hz. Peygamber (sav) “**Bizi aldatan, bizden değildir**”⁷ buyurarak Müslümanların kimseyi aldatmaması gerektiğini ifade eder. Bugün toplumumuzda dürüstlük zaafa uğramış, bu sebeple sosyal hayatı güvensizlik duygusu sarmıştır. Örneğin “Ticarette uğraşıyorsan yalan söylemeye mecbursun, yalan söylemezsen kazanamazsın” diyorlar. Oysa asıl maddî ve manevî kazanç dürüstlikle mümkündür. Nitekim Efendimiz (sav) “**Doğru sözlü ve kendine güvenilir tacir, (ahirette) peygamberler, sıddıklar ve şehitlerle beraber bulunacaktır**”⁸ buyurmuştur.

Aziz Kardeşlerim!

Öyleyse gelin, can u gönülden Rabbimize iltica edelim. Yalnızca O’nun sevgisini, O’nun hoşnutluğunu talep edelim. Allah’ın sevgisini ve rızasını her şeyin üstünde tutalım. İbadet ve amellerimizi dünyevi bir çıkar beklemezsiniz sırf Allah için yapalım ki kalplerimiz, kötü duygulardan uzaklaşsın! Amellerimizin karşılığını yalnızca Allah’tan bekleyelim ki geçmiş günahlarımız bağışlansın! Doğruluktan asla ayrılmayalım. Dürüstlüğüyle düşmanlarının bile takdirini kazanan Peygamberimizi kendimize örnek ve rehber edinelim. Göründüğümüz gibi olalım, olduğumuz gibi görünelim; özümüz, sözümüz bir olsun! İyiliklerimizi “İyilik yap denize at, balık bilmezse Hâlık bilir” düsturunca yapalım ki ihlase erelim! Riya ve gösterişin her türlüünden uzak duralım ki kalplerimize hiçbir zaman gizli şirk bulaşmasın! Ve Rabbimizden daima dereceyle ölçülemeyecek bir aşk, terazide tartılamayacak bir ihlas ve vuslatına eriştirecek bir iman dileyelim! Dileyelim ki secdelerin nuru alnımızda parılsın! Simalarımız, Yaratanımızı hatırlatsın! Ne incitelim ne incinelim! Cümle ettiklerimize, hulus-i kalp ile “estağfirullah” diyelim!

Hollanda Diyanet Vakfı

¹ Fussilet, 41/30.

² Tirmizi, Kıyame, 60

³ Müslim, İman, 62; Tirmizi, Zühd, 61; İbn Mâce, Fiten, 12.

⁴ Hüd, 11/ 112.

⁵ Buhârî, İmân 4, 5, Rikak 26; Müslim, İmân 64, 65.

⁶ Müslim, Birr, 33; İbn Mâce, Zühd, 9; Ahmed b. Hanbel, 2/285, 539.

⁷ Tirmizi, Büyü’, 74, 1315; Ebu Dâvud, İcâre 50, 3452.

⁸ Tirmizi, “Büyü”, 4; İbn Mâce, “Ticârât”, 1.